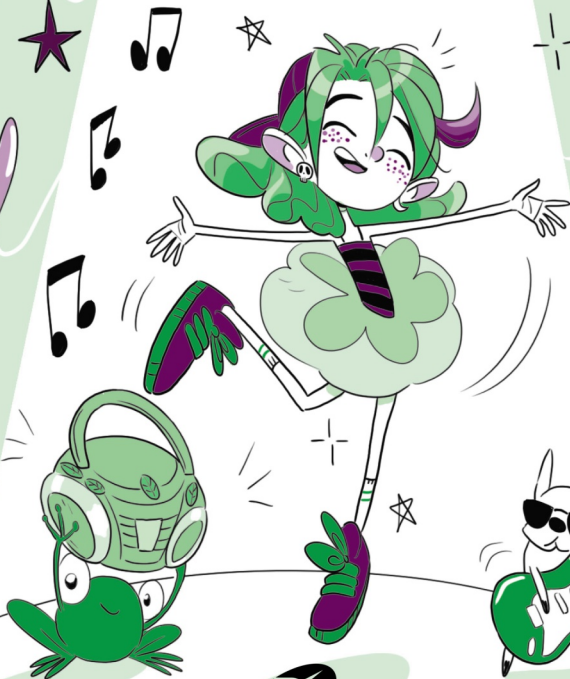

AMELIA VILLETTA

MINA TROLINA

Divertida com un TROL, màgica com una FADA

EL GRAN BALL
DE PRIMAVERA

MINA TROLINA

EL GRAN BALL
DE PRIMAVERA

EL FANTÀSTIC MÓN

MINA

GUITZA

OLÍVIA

GAL·LA

DE LA MINA TROLINA

MARE I PARE

Títol original: *Mina Lunastorta - Il Gran Ballo di Primavera*

© 2023 De Agostini Libri s.r.l. - www.deagostinilibri.it

Text: Amelia Villetta • Il·lustracions: Elena Triolo

© 2024 Editorial Brúixola (GEB, SL)

Bac de Roda, 64; 08019 Barcelona

Direcció Editorial: Begoña Lozano

Traducció: Susana Rodríguez

Edició: Cristina González

Preimpresió: Pablo Pozuelo

ISBN: 978-84-1349-342-8

D. legal: M-1948-2024

Printed in Spain

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

Poden utilitzar-se'n citacions sempre que se n'ementi la procedència.

www.brunolibros.es

AMELIA VILLETTA

MINA TROLINA

Divertida com un TROL, màgica com una FADA

EL GRAN BALL DE PRIMAVERA

IL·LUSTRACIONS D'ELENA TRIOLO

HOLA! EM DIC MINA TROLINA I SOC UNA TROL.

Tothom em diu Mina Embolics
perquè sempre fico la pota.

La idea de dir-me així la va tenir Miss
Floris, la mestra de l'escola de fades.

Segurament et deus preguntar què fa
una trol com jo enmig de totes aquestes
fades...

És una història llarguíssima
i m'encantaria explicar-te-la, però ara
m'haig de preparar per al Gran Ball
de Primavera!

Has estat mai en un Gran Ball?

És superdivertit, però abans d'anar-hi
has d'aprendre un munt de coses, com,

per exemple, seure bé
a taula, fer reverències
elegants i... és clar,
ballar!

Però vet aquí que
soc un desastre amb les
dances de les fades. Prefereixo
mil vegades els balls dels trols!

Què et sembla si assagem plegats?

Un, dos, tres; un, dos tres...

Ho estàs fent genial!

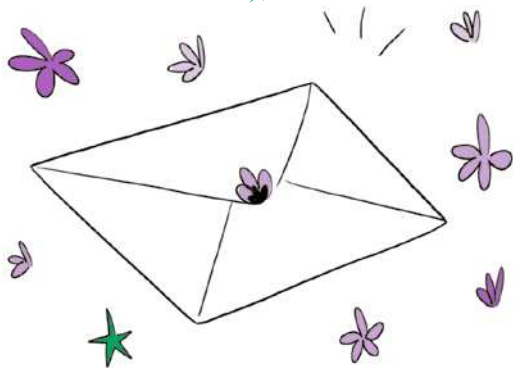
Com? Què dius? Que encara no
has rebut la invitació al Gran Ball
de Primavera?

Aleshores escolta amb atenció: si sents
uns copets a la finestra... podria ser
un ocellet amb la teva invitació al ball!

A mi em va passar exactament així...

CAPÍTOL PRIMER

—Guitza, deixa de tremolar, estàs llençant totes les crispetes per terra! —vaig exclamar.

El Guitza és el meu gos, i tot i que deixi rius de baves i no sàpiga lladrar, trobo que és el millor gos del món! Però també és un covard, sobretot quan mirem pel·lis de por.

El Guitza s'amaga sota els llençols i comença a tremolar com un flam!

A mi, en canvi, m'encanta mirar pel·lis de por, sobretot quan el sol brilla i els ocellets piulen.

Els trols preferim sortir al carrer els dies grisos i mullar-nos amb la pluja. També ens encanta rebolcar-nos al fang fresc i jugar a fet i amagar amb els llamps.

Aquell diumenge al matí no hi havia ni un sol núvol al cel.

AIXÍ
VA QUEDAR
LA TIETA
TROLETA
DESPRÉS
D'ATRAPAR
UN LLAMP.

Jo havia abaixat les persianes, havia fet crispetes i m'havia assegut al llit per gaudir de la meva pel·lícula preferida: *L'ogre de l'aiguamoll*.

—Et perdràs la millor part —vaig dir al Guitza mentre m'omplia la boca de crispetes—, quan l'ogre surt de l'aiguamoll i espanta a tothom!

Just en aquell moment vaig sentir uns cops estranys.

Toc-toc, toc-toc.

—Tu també sents aquest soroll? —vaig demanar al Guitza, que, per respondre, va imitar el xisclet d'un ratolí espantat.

(Des que vaig fer un truc de màgia per intentar ensenyar-li a parlar, el Guit-

za és capaç de reproduir el so de tots i cadascun dels animals, però ara ja no sap lladrar!)

El so es va repetir.

Toc-toc, toc-toc.

—Ve de la finestra —vaig dir mentre baixava del llit d'un salt.

Vaig fer un senyal al Guitza perquè em seguís, però ell es va amagar encara més sota els llençols.

Que poruc!

Quan vaig pujar la persiana, vaig veure que a fora hi havia un ocellet que duia una gorra de carter al cap.

Era ell el qui havia fet aquell soroll picant el vidre amb el bec.

I tenia una carta lligada en una de les potetes.

Vaig desfer el nus per agafar el sobre i vaig premiar l'ocellet carter amb una crispeta.

Després vaig mirar la carta atentament.

Desprenia un perfum de flors boníssim, i a la part del davant, amb una cal·ligrafia molt elegant, hi havia escrita la meva adreça completa.

Vaig reconèixer immediatament la lletra perfecta de Miss Floris, la mestra de l'escola de fades.

En realitat, jo hauria d'haver anat a l'escola de trols per aprendre a fer entremaliadures, però per un intercanvi cultural vaig acabar a l'escola de fades!

Al principi la idea no em feia gràcia... A qui li agradaria vestir-se de rosa i beure te a tota hora? Però després vaig descobrir que les fades també poden fer coses divertides, com ara volar o fer servir varretes màgiques.

Els trols no saben fer tot això, i creu-me si et dic que volar és la cosa més fantàstica del món!

A més a més, si no hagués anat a l'escola de fades, no hauria conegut l'Olívia, la meva millor amiga. Sempre em dona la meitat dels seus *cupcakes* per berenar i durant l'esbarjo ens divertim moltíssim.

A dins del sobre hi havia una targeta decorada amb flors.

—Un Gran Ball? Que emocionant!
—vaig cridar.

Vaig baixar corrent cap a la cuina, on la mare estava regant amb molta cura la planta carnívora. (Des que li vaig donar

un tros de pastís de carn, sempre prova a mossegar-te. Una vegada ho va aconseguir amb el lampista que havia vingut a reparar-nos una aixeta!)

—Mareeeeeee, aniré al Gran Ball de Primavera! —vaig anunciar, i li vaig mostrar la invitació.

—És una notícia magnífica! —va somriure la mare—. Hauré de començar a fer-te un vestit de festa. El proper dissabte arribarà en un tres i no res!

—Ho he sentit bé? —El pare va treure el cap per la porta de la cuina.

Duia el raspall per gratar-se l'esquena que la mare li havia regalat pel seu aniversari.

—Qui dius que anirà a un Gran Ball, Mina? —va preguntar el pare mentre es gratava l'esquena amb desfici.

—Jo! —vaig exclamar tota orgullosa, però de sobte vaig tenir un dubte—: Què és un Gran Ball?

—És una vetllada elegant, on es menja, es parla i... és clar, es balla —va respondre la mare—. Totes les escoles n'organitzen un, cadascuna en una estació diferent. Per exemple, a l'escola de trols se celebra el Gran Ball d'Hivern. No t'ho havia dit abans, però em vaig enamorar del teu pare el primer cop que el vaig veure ballar.

—Cap de les trols no es podia resistir als meus encants —va confirmar el pare.

Després va deixar el raspall i va començar a fer salts a la cuina giravoltant i fent